

L'escola del segle XXI

Dm, 17/11/2015 per La Salle Catalunya
[Educació en nous paradigmes](#)

La humanitat sempre, en totes les seves cultures i civilitzacions, ha canviat i ha evolucionat. Tal vegada, el que fa diferent aquesta època d'anteriors és la velocitat en què s'efectuen els canvis. Els nostres alumnes estan creixent en un entorn cada vegada més tecnificat i amb la sensació que res ha de durar massa temps.

L'escola del segle XXI ha de saber trobar l'equilibri. No podem dir que res antic és útil ni que qualsevol cosa nova és millor, amb l'únic argument de la seva modernitat. Partim de diverses consideracions :

- **L'alumne/a ja no aprèn, només, a l'escola.** Els recursos de presa de contacte amb les fonts del coneixement s'han diversificat i multiplicat de tal manera que resulta absurd entrar a una classe creient que s'és la font del saber. En aquest sentit, la nostra funció serà més la de canalitzar els fluxos comunicatius i saber destriar la informació rellevant i/o útil de la que no ho és.

- **L'alumne/a aporta creativitat al seu entorn.** L'enriquiment del contacte amb els companys pot ser tan beneficiós com el mestratge del docent. Cal saber treure de cada un dels alumnes aquelles aportacions que fan més ric el debat dins l'aula. La seva capacitat d'expressió davant qualsevol repte el farà créixer en la seva autoestima i aprendrà a valorar que la diversitat d'opinió no és enemistat sinó autèntica oportunitat de millora.

- **L'alumne/a s'està formant i hi ha diversos hàbits amb els quals, famílies i escola, volem l'autoconeixement; la creativitat; i la voluntat de superació personal.** Són costums que, incorporats al caràcter, els obriran portes i els presentaran com a persones madures allà on vagin.

L'escola del segle XXI ha de modificar antics paradigmes per adequar-se a la realitat del seu entorn. Ho farà si aconsegueix substituir l'ensenyar per l'aprendre; la informació per les competències; els continguts per les persones; la formació per l'autoformació; els resultats pels processos; la repetició per la creativitat; i l'escola per la vida.

En definitiva, les estratègies educatives que tenim les escoles preocupades per

saber atendre un alumnat amb l'entorn tan diferent al de fa, tan sols, 15 anys, han de ser encaminades a deixar en segon pla la transmissió per centrar-nos en la transferència. La primera es limita a passar coneixement, la segona acompanya la informació amb valors i habilitats.

Joan Such i Llop
Director la Salle Gràcia